

Biblioteka

ARTIJA

Knjiga 3

Almanah aforističara AFOTEKA 2

Izdavači:

Književno-umetnička asocijacija "Artija"
Internet sajt "Liga duhovitih"

Glavni urednik:

Vladica Milenković

Recenzenti:

Grujo Lero
Kosta Pavlović

Ilustracija korica i knjige:

Slobodan Srđić

Tehnička obrada i korice:

Vladica Milenković

Štampa:

"Alka", Paraćin

Tiraž:

500

ISBN:

978-86-89281-02-6

artija.kua@gmail.com
kua.artija.net

Almanah aforističara AFOTEKA 2

Priredili:

**Vladica Milenković
Goran Radosavljević
Miodrag Stošić**

Paraćin, 2013.

NEKI NOVI AFORIZAM

Nakon pojave prve AFOTEKE, drugi istoimeni almanah u izdanju KUA "Artija", nije morao dugo da čeka. Ugleđao je svetlo dana mnogo ranije nego što je očekivano... Ono što je karakteristično za almanah, to je da se pojavljuju, nakon što se u jednoj oblasti, ili već onome što ta vrsta časopisa tretira, dođe do značajnijih promena. U ovom slučaju, unutar grupe Liga duhovitih i grupe Širimo optimizam, došlo je do neočekivanog porasta broja članova. Samim tim pred priređivačima se našao i znatan broj vrednih aforizama...

Karakteristično je još da i ovaj drugi broj almanaha, takođe, nastavlja u istom maniru: humoran, satiričan, intrigantan, vrcav. Za razliku od brojnih dosadašnjih knjiga slične prirode, ne svodi se na tri teme (vođa, ratovi - protestni mitinzi, policija). Priređivači takvih knjiga "odradili su svoje", aforizam oslobođen invektive, grubijanstva, naivе i primitivizma. Vraća se novo-staro vreme. Zemlja korača ubrzanim koracima ka Evropi, a aforizam ka književnom. U prilog ovoj tvrdnji ide i "jadikovka" satiričara prethodne generacije, koji žali što nije stvarao u ovom vremenu.

Međutim, u celoj priči najvažnije je da mlađi dolaze do svog zasluženog mesta i prostora. A zasluge za to, svakako, pripadaju brojnim elektronskim medijima, koje dosadašnji moćnici ne stižu da drže pod svojom kontrolom... Značajnu ulogu odigrale su i političke promene u zemlji, kao i otvaranje prema svetu i okruženju... Reaktiviranje Lige duhovitih, posebno je doprinelo tome.

Uz to, u književno-umetničkim krugovima manje je klanovskih podela, posebno u oblasti humora i satire. Obrnutim redosledom izgovorenog, svi stvaraoci ove najpopularnije vrste, postaju moćni. (...)

Pojavom balkanske dvojezične Antologije aforizama na makedonsko-srpsko-hrvatsko-bosansko-crnogorskom jeziku, uglednog makedonskog književnika, prevashodno satiričara, *Vasila Toleskog*, došlo se do saznanja da postoji i neki drugi aforizam, na što se, barem u Srbiji, davno zaboravilo.

Uvaženi crnogorski književnik, akademik *Žarko Đurović*, i sam satiričar, smatra da dobar aforizam, ne mora uvek da ima žestoko uprt prst na ovu ili onu pojavu. Aforizam po njemu može biti i u ovlaš formi, ali sa obrtom koji deluje poput praska. Takva prikrivena ironija, veli on, ima privlačniju aromu od one direktno izgovorene...

Kad je govor o satiri, poznati hrvatski satiričar *Pajo Kanižaj* u jedom svom aforizmu kaže: "Jedan je konj pisao satiru, ali su ga ubrzo pretvorili u kobasicu"...

Postoji i priča o sastavljačima antologija, gde *Nicolas Sébastien R. Chanfort* kaže kako su priređivači slični ljudima koji jedu trešnje. Najpre pojedu najbolje, a na kraju ne ostave nijedne. Ova priča postoji i u verziji gde baba probira šljive. Ja želim da verujem da naši priređivači nisu imali takvih problema.

Ipak, o satiri najbolje govori *Georg Christifor Lichtenberg*, koji kaže: "Najfinija je satira nesporno ona u kojoj je izrugivanje povezano s tako malo pakosti i s tako mnogo uverenja da na smeh nagoni i one kojima je upućena. A ja velim: naša satira je najbolja, naši satiričari su najbolji!"

Kosta Pavlović

Miroslav Sredanović (1936)

U siromašnoj državi ljudi su prirodni.
Mnogi su gologuzi.

Kupaju nas kada se rodimo
i kada umremo.
Između je naš uneređeni život.

Mnoge zemlje nemaju more.
Ali imaju razvijenu pirateriju.

Nezaposleni su favorizovani.
Ne mogu ih optužiti za zloupotrebu
službenog položaja.

Nema visokotiražnih knjiga.
Sve su to unikati.

Srbi idu na letovanje u Tursku.
Da se odmore od petovekovnog ropstva.

Kriminalac je nedostupan policiji.
Isključio je mobilni telefon.

Nisu svi delovi na „Fijatu“ italijanski.
Srpska je truba.

Drvo se oslanja na drvo,
a čovek na čoveka.
Puzavice ne biraju.

Ne obrađujemo zemlju.
Čuvamo netaknuta prirodu.

Građani ne podržavaju režim koji se ljudi.
Na vreme se izmaknu.

Kada mu dosade obožavaoci,
državnik izade među narod.
Da se osami.

Kod nas nema filmskih trikova.
Scene nasilja se snimaju uživo.

Nije se sva mladost iselila u inostranstvo.
Neko mora i ovde da se drogira.

Afoteka 2

Uspešno se emancipovao.
Od seoske postao je dvorska luda.

Miroslav Sredanović

Živojin Denčić (1939)

Da smo od krvi i mesa,
u to više ne sumnja ni policija.

Telohraniteljima je zabranjena
upotreba duhovne hrane.

Najveći poduhvat budala je
što su naveli pametne da popuštaju.

Stanje je katastrofalno,
uprkos određenim manjkavostima.

Zemlju smo lepo uredili.
Samo još da postavimo dimne zavese.

Junaci iz bajke sahranjeni su
sa naravoučenijem.

Da bi nas držali u zabludi,
postavili su stražare
i tamo gde izlaza nema.

Suze pomažu da brže seckate luk.

Oprezni ljudi razgovaraju sa sobom
u prisustvu branioca.

Činjenice su tvrdoglove,
njima se ne može ništa dokazati.

Sve nam je na dohvata ruke,
ali mi nećemo da idemo tako daleko.

Zaplet je nastao kada je klupko počelo
da se izmotava.

Na balkanskim prostorima
kameleonima se prilagođava sredina.

Pričama za laku noć
probudili su decu u nama.

Aforeka 2

Dok traje renoviranje lavirinta,
vaš položaj smatrajte bezizlaznim.

Živojin Denčić

Kosta Pavlović (1942)

Pišite satiru.
Iza svakog aforizma stoji država.

Atentatori biraju predsednike
onako - odoka.

Na mestima gde je slika Velikog vođe
zid teže diše.

Svet je mali jer u rukama velikih ljudi
deluje stisnuto.

Nismo mi obična žrtva,
mi smo omiljeni specijalitet
velikih sladokusaca.

Da im nismo u šaci
još bismo im progledali kroz prste.

Ptice pevačice se sele
u veselije krajeve.

Savremena medicina je uzdigla
bolesnika do neba.

Iz očiju gladnog čitam
Molitvu gospodnju.

U parkovima
gde su spomenici naših velikana
nekada je bilo cveća.

U nemoći da budemo jednaki,
nadrasli smo ih.

Pesimisti su duboko emotivni ljudi,
oni optimistima kite grobove cvećem.

Zastrašujuće je koliko
u krivom ogledalu vidim sebe.

Možda ja i jesam mudar čovek,
ali više mi se sviđaju tuđe gluposti.

I kad sam u sigurnim rukama
imam osećaj davljenja.

Kosta Pavlović

Peko Laličić (1944)

Čovek među ljudima,
u Srbiji je izgubljen slučaj.

Posle demokratskih promena
ljudi su se povukli u sebe -
i narodne kuhinje.

Naša propast bi izostala
da u rad vlade na vreme nismo
uključili eksperte.

Neukusno je jesti se.

Najviše nas ima u rasejanju.
Tamo bolje uspevamo.

Reda mora da bude.
Zato i imamo nestašice.

Kad mi tata primi penziju,
zamolim ga za neki dinar -
da dam unucima za burek.

Što pojedini eksperți smisle,
to stotinu budala ne ume da ostvari.

Naše prazne tikve su pune kao šipak.

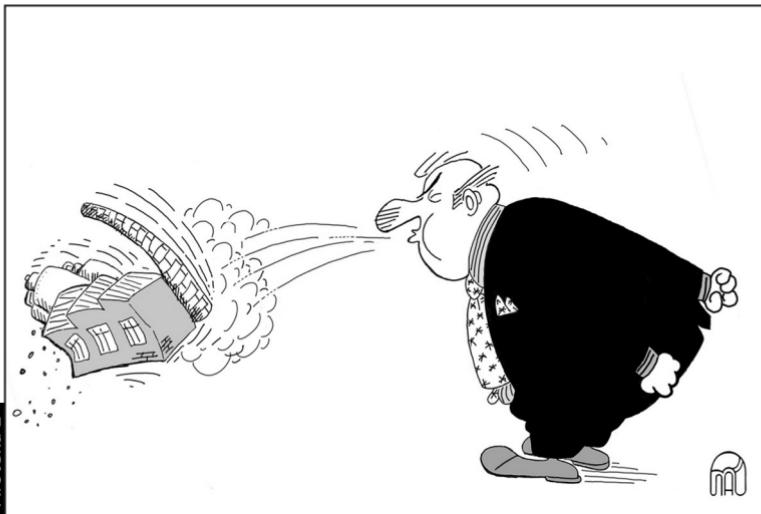
Sve što smo okačili o klinove
palo je u fotelje.

Ako u rukama ne držite pravu stvar,
život vam može izgledati veoma ukrućen.

Činjenica da smo dobro usrali motku
negira tvrdnje da se kod nas gladuje.

U sve sam upleten.
I sebi sam pomrsio konce.

Nasamarili smo sve,
da bi samar ostao nama.

Mala preduzeća su dobra.

Lako se gase.

Peko Laličić

Nikola ČD Pešić (1948)

Svaka vlast obećava bolju budućnost,
i ispuni obećanje čim ode s vlasti!

Ispao sam najveći slepac,
što sam video šta se sve radi!

Ne isplati se državu uređivati,
može da se dopadne nekom okupatoru!

Stvorili su novoga čoveka,
prirodnom metodom -
jebali mu majku!

Obećao sam ženi bolje sutra,
danas nisam uspeo!

Vlast udovolji seljacima
samo kad duboko zabrazde!

Plagijat ne priznajem,
i meni iste gluposti
često padaju na pamet!

Svi su mi poželeti dug život,
a niko me nije pitao imam li za toliko!

Bubanj sreće nema više šta da okreće,
sve je otišlo na doboš!

Život je poput pisanog sastava,
taman ga razradiš,
dođe vreme za zaključak!

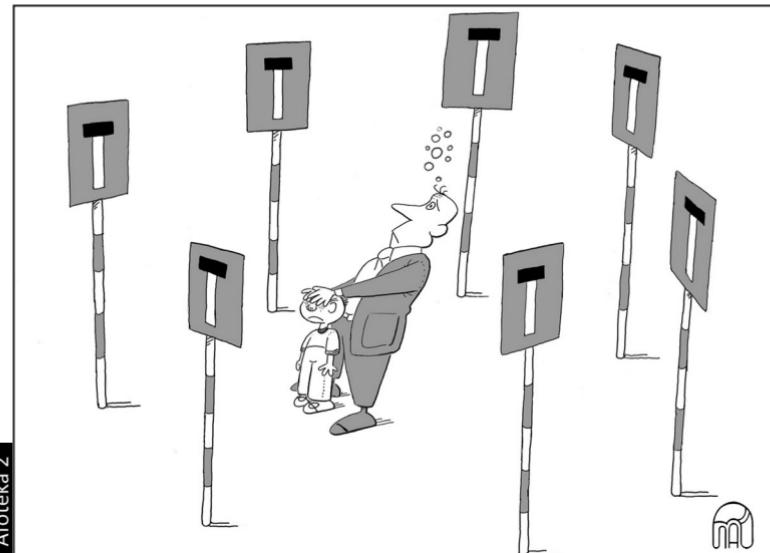
Napio se kao stoka,
a tvrdi da je ljudski grešiti!

Mnogo zna ko zna živeti u Srbiji!

Da je lepota toliko bitna,
Bog ne bi uzimao samo dušu!

Tu devojku nisam oženio.
Kad je meni dozvolila da je volim,
što ne bi i drugome?!

Afoteka 2

Ako ne možete decu
da izvedete na pravi put,
ne izvodite ih ni na ulicu!

Nikola ČD Pešić

Slobodan M. Stefanović (1948)

Oni koji ništa ne misle
beznadežni su istomišljenici.

Ne bojte se!
Dugove nećete odneti u grob.

Samo kod prostitutki
primanja ne zavise od položaja.

Ne tucite svoju decu,
ona će vraćati vaše dugove.

Magičan broj za uspeh je broj dva.
Treba podići dva prsta ili dve noge.

Naši političari ne bi dali ostavku
ni za Prvi april.

Sve se radi po zakonu,
ali moraš nekoga da poznaješ.

Najbolji međuljudski odnosi su
između muškarca i žene, ali tuđe.

Na fakultetu prvo položiš, pa dobiješ ocenu.
U životu, prvo te ocene, pa te onda polože.

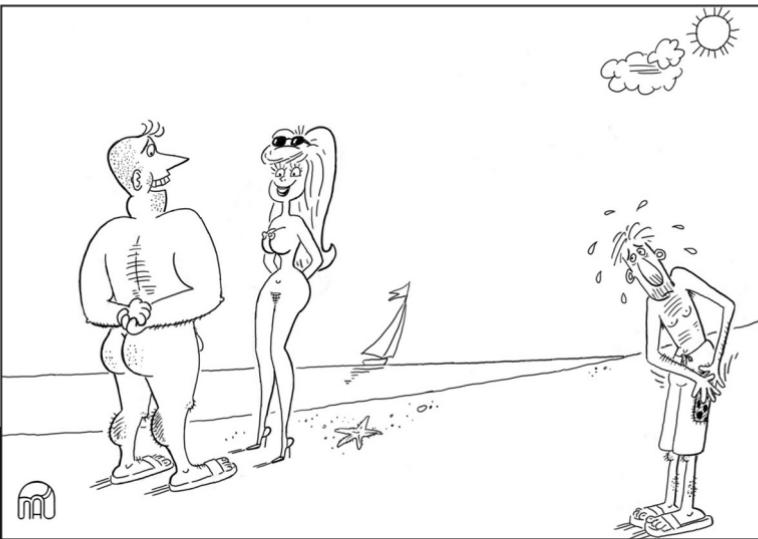
Oni koji se zaposle sa vezom,
posle rade bez veze.

Bio je besmrtan
samo dok je bio živ.

Šef je peder,
a nije homoseksualac.

Astronomija je jako popularna.
Cene su nam astronomske.

Stalno su sanjali o demokratiji,
a onda su dobili batine - kad nisu ni sanjali.

Blago nudistima.
Niko ne vidi da su im gaće pocepane.

Slobodan M. Stefanović

Jovan Kragujević (1950)

Posledice plitkog mišljenja su
uvek duboke.

Politička impotencija je prvi simptom
odumiranja države.

Čim je potpisao ugovor sa đavolom,
otišao je kod Boga da naplati osiguranje.

U zapuštenim državama
samo je birokratija opuštena.

Sa pokerom smo završili.
Ostao nam je još ruski rulet.

Zadužio je narod.
Spominjaće ga do poslednjeg dinara.

Počela je sezona lova na veštice.
Metlama je porasla cena.

Najzad se crkva odvojila od države,
juče je državi služila parastos.

Čovek je merilo svih stvari,
zato mu stalno uzimaju meru.

Ljudima čvrste ruke
ne možete gledati kroz prste.

Najzad su ljudi iz senke od države
napravili pozorište senki.

Srbima ne trebaju narodne vođe,
dovoljni su im i televizijski voditelji.

Dok su tražili rupe u zakonu,
napravili su rupu u budžetu.

Ekshumirali su prošlost
da bi sahranili budućnost.

Afoteka 2

Dinar pada, strava raste.

Jovan Kragujević

Mićo Lukić (1952)

I Bog je živeo na Zemlji,
dok nije stvorio čovjeka.

Sve važne stvari je iznela
prethodna vlada.

Srbi se ne plaše kraja,
već sredine u kojoj žive.

Vratite mi vlast.
Hoću da se pomirim
sa svojom sudbinom.

Pali smo na niske grane,
zato nas svi mogu dohvatići.

Vreme je novac,
a vlada nema vremena za narod.

Izdržali smo pod Turcima pet vekova.
Pod nama Srbima još trpimo.

Niko nas ne sluša,
zato što su nas pročitali.

Nema izlaza iz krize,
jer se još ulazi.

Šišaju nas,
a cela Srbija zarasla.

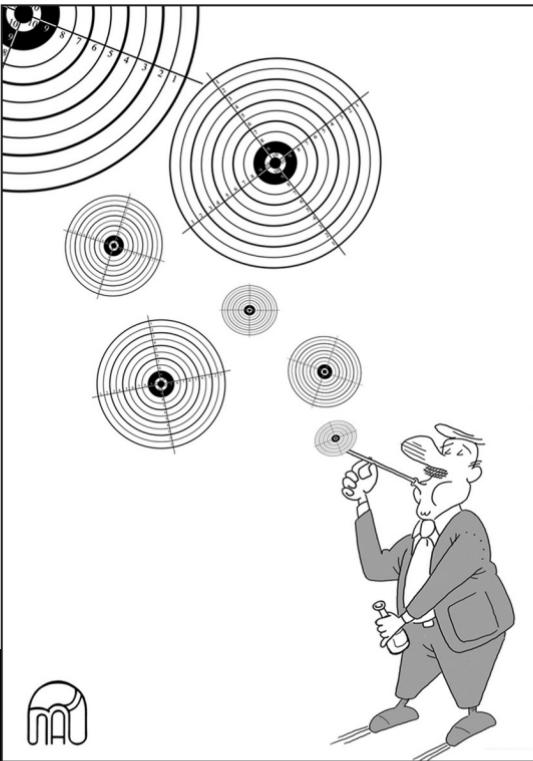
Oni koji su do juče palili i žarili
sad se puše.

Otkrili su lopove,
i opet ih pokrili.

Loše nam se piše,
ali dobro nam se diktira.

Da je žena novac,
potrošila bi i sebe.

Aforeka 2

Sad imamo više ciljeva,
zato pucamo na sve strane.

Mićo Lukić

Ljubomir O. Vujović (1952)

Brinuli smo zbog budućnosti,
a sad nam i prošlost postaje
sve više zabrinjavajuća.

Mi smo inteligentan narod.
Zbog toga i verujemo da ćemo imati
više sreće od pameti.

Zbog veće uštede u budžetu,
predlažem da se umesto penzija
zamrznu penzioneri.

Istorija se ponavlja.
Sadašnjost nam je opet neponovljiva.

Mudrom politikom smanjivanja nataliteta
jednog dana ćemo doći do pune
zaposlenosti.

Nikad nismo ostajali bez ičeg,
uvek smo bili puni sebe.

Dok nisu došli na vlast
bilo je povuci-potegni,
otkad su na vlasti
uglavnom je navuci-nategni.

Za sve koji pate zbog čelavosti,
jedini pouzdan lek je mrka kapa.

Samo u politici čovek može
da padne visoko.

Za većinu penzionera
bolje sutra je isto što i Kama sutra.
Mogu da zamisle, al' ne mogu da ostvare.

Da bi omogućila prepoznavanje junaka
država se angažovala na stvaranju muka.

Po selima je učestala pojava hermafroditizma.
Seljaci rade kao volovi, a muzu ih kao krave.

Prednost lošeg standarda je
osećaj da duže živimo.
Od plate do plate prođe čitava večnost.

Odavno smo otkrili rupu na saksiji.
Sad ulažemo napor da otkrijemo
saksiju oko rupe.

Nismo krenuli glavom kroz zid.
Zid je već bio u našim glavama.

Ljubomir O. Vujović

Dimitar I. Vilazorski (1953)

Pružam ruku otadžbini,
a otadžbina mi kaže da nema sitno.

To što nam se rađaju bolesne ideje je samo
zbog toga što nas jebu u zdrav mozak.

Jedna istina mi se non-stop vrti u glavi:
okruženi smo lažima.

Većina od onih
u prvim borbenim redovima su тамо
jer ne znaju da čitaju između redova.

To što sam malo pomeren je zbog toga
što su me mnogo nameštali.

Hteo sam da se kladim na inteligenciju,
ali imala je nizak koeficijent.

Novac i ja smo dve različita pojma.
Ja dajem sve od sebe, a novac se štedi.

Svi su skrenuli.
Samo mi skrenuti idemo dalje.

Usta ne smem otvoriti pred ženom.
Ona me hrani.

Oni koji žive dugo
obično umiru mladi.

U mojoj otadžbini obično o najšarenijima
nema crno na belo.

Sve zvezde koje sam joj skinuo sa neba,
pale su u vodu.

Pregazilo nas je vreme.
To je samo još jedan dokaz da vreme leti.

Rastrojen sam.
Žena hoće da me dovede u red.

To što smo u govnima do guše je
zbog toga što ima mnogo
govana od ljudi.

Dimitar I. Vilazorski

Dušan Đorđević (1955)

Kad državni pesnici propevaju
ožive groblja.

Taman da vaskrsnemo -
mi se povampirimo.

Ispravili smo istorijsku nepravdu.
Sad popovi jašu!

Novinari žive kratko,
ali zato dugo piju.

Trener je tražio od roditelja da se otvore.
Ne voli zatvorenu igru.

Pozivaju se svi pošteni lopovi
da postanu većinski vlasnici zatvora.

Ne smemo da uđemo u NATO,
bombardovaćemo sami sebe.

Njih ne može da stigne božija kazna.
Đavo im je za petama.

Sve će tata da ti kupi.
Ako uspe da te proda.

Kad vas timare -
jahaće nas!

Kad život nema cenu
i doktori nemaju dušu.

Naš vo nije u kupusu.
Kao prerađevina otišao je u prestonicu.

Dođu na vlast sa tri podignuta prsta,
a onda pokažu šipak.

I na vrbi rode banane
kad obećaju majmuni.

Prazna glava se najlakše puni.

Dušan Đorđević

Vasil Tolevski (1956)

Žena mi je politička nimfomanka!
Nijedna vlada ne može da je zadovolji.

Moramo napraviti reformu azbuke.
Za narod koji ne sme ni da pisne,
imamo previše slova.

Bibliju čuvam u frižideru.
Molim Boga da mi ga napuni.

Ako se dokaže da je grob
Aleksandra Makedonskog u Makedoniji,
onda smo on i ja smešteni u istoj grobnici!

Hrabar satiričar vešto koristi jezik.
Liže tanjire!

Put kojim ide Vođa
posut je drvljem i kamenjem.
Narod nije imao ništa drugo za gađanje!

Kad izgubim glas pijem jaja.
Kad dam glas - pojedem jaja.

Policija je morala da rasturi demonstrante.
Nosili su oružje koje ne odgovara vlasti -
glavu na ramenima!

I govedo može da postane uvažena ličnost.
Samo ako pobedi na izborima.

Ako je svaka vlast data od Boga,
onda je Bog naš najveći neprijatelj.

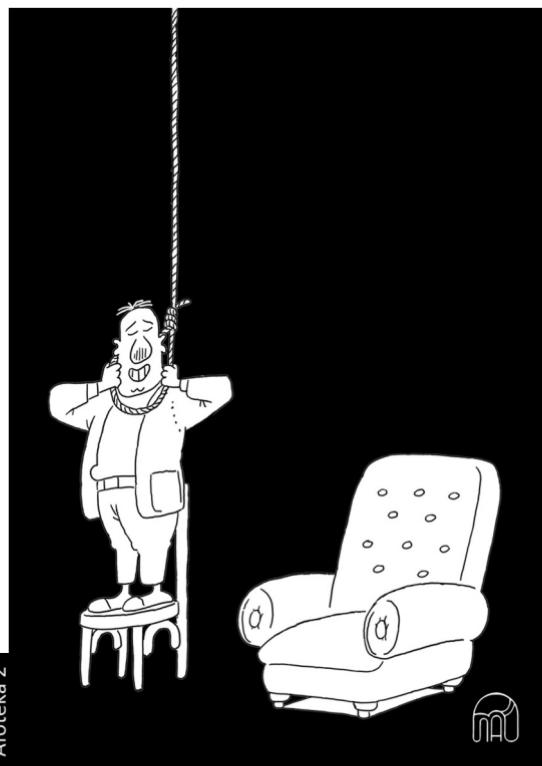
Mi bismo i dalje koristili glave.
Ali nema više zidova.

Pronađen je fosil pećinskog čoveka
za koga se pouzdano zna da je Makedonac.
Fosil je kost i koža!

Neki ljudi znaju kako treba da se uvlače.
Prethodno podmazuju!

U zemlji koja je na rubu provalije,
oni bez stranačke knjižice
za korak su ispred ostalih!

Afoteka 2

Za ljude koji znaju šta hoće,
stolica je bolja od fotelje.
Još niko nije video da se neko
besi popnut na fotelju!

Vasil Tolevski

Mile Gjorgijoski (1957)

Ne obrađuju zemlju.
Narod daje veće prinose.

Balkan je prenaseljen.
Toliko mnogo velikih naroda
na tako malom prostoru.

Goli su u prednosti.
Niko ih ne može udariti po džepu.

Nema više ljudoždera.
Svi su prešli na zdravu hranu.

Spasio me je Bog.
Ubili su njega u meni.

Vreme je najbolji sudija.
Niko ga ne može potkupiti.

Pomešali su torbe.
Sad ne znaju gde im je glava.

Za one koje gaje iluzije
svaka je klima pogodna.

U Skupštini nema magareće klupe.
Malo je jedna klupa za tako
mnogo poslanika.

Moja zemlja nikada neće biti najveća
nudistička plaža na svetu.
Nema izlaz na more.

Seks nije izmišljen na Balkanu.
Tu niko nikoga ne jebe.

U krevetu nisu bitne godine
već minuti.

I đavo ima ženu.
Ko bi mu, inače, nabio rogove.

Čim oseti glogov kolac u krevetu
komšinica se povampiri.

Afoteka 2

Nema ko da čuva zemlju.
Niko neće da bude strašilo.

Mile Gjorgijioski

Abdurahman Halilović Ahil (1958)

Iako krv nije voda,
opet mi je neki piju.

Oni i dalje tjeraju svoje.
Naši se ne miču nikud.

Nakon pranja mozgova,
progone ih nečiste misli.

Ležajući došao je do zaključka
da ne može više tako.
Okrenuo se na drugu stranu.

Dao sam im svoj glas.
Sad su još glasnij.

Znajući kako se ovce šišaju
zamijeniše ih za narod.

Naši političari ulažu velike napore
u svaki kilav posao.

Čim su primjetili da lutam bez cilja
odmah su me pogodili.

Ništa od toga što su mu našli posao.
Nije njegov.

Sve bi to bila pjesma
da nisu samo svirali.

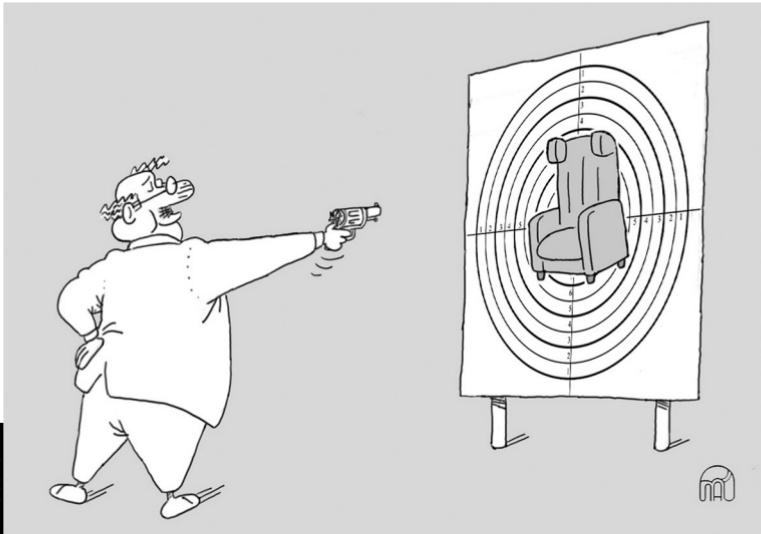
Teško je biti u kreditu,
zato mi se i ne diže.

Ona je kao oblak.
Začas se navuče.

Tu noć nisam bio ni za što,
a ona je baš bila za to!

Ne mogu ja tu knjigu izdati preko noći.
Hoću da se naspavam!

Afoteka 2

Pucao je na taj položaj, i ubio ga.

Abdurahman Halilović Ahil

Lenče Stoimenova (1958)

Nije više izgubljen slučaj.
Našao se na listi kandidata.

Mi Makedonci imamo dobro pamćenje.
Posle trideset godina da se sretnemo
poznaćemo se po kaputu.

Neki lekovi imaju takvu cenu
da treba popiti lek pre ulaska u apoteku.

Da nismo sedeli toliko dugo skrštenih ruku,
ne bismo se sada toliko često krstili.

Muškarci okreću pare.

Pare okreću svet.

Žene okreću muškarce.

Toliko mnogo maski ima,
da mu je sada teško da među njima
pronađe sopstveno lice.

Najdublje dno do koga čovek
može da dopre je dno kontejnera.

Šta je, tu je.
A mnogo više je izneseno napolje.

Kada bi imale muda,
žene bi učinile mnogo
hrabrijih dela od muškaraca.

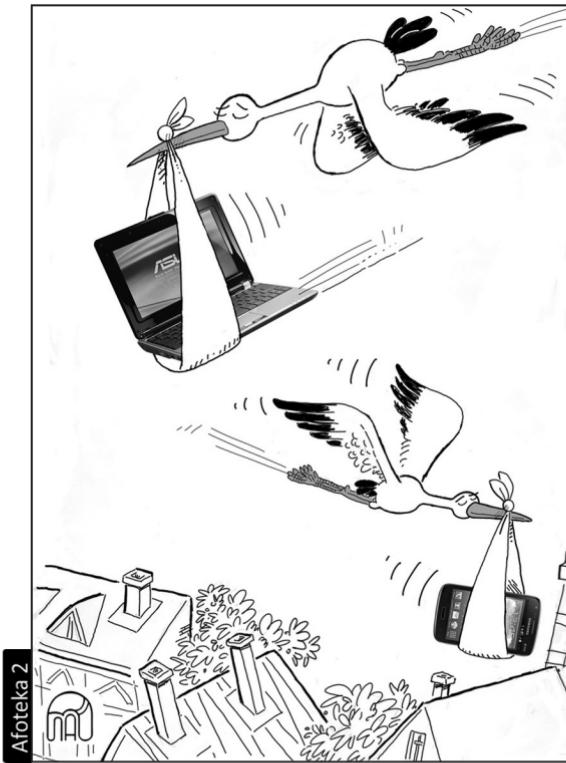
Muškarci se stalno žale
da loše stoje sa ženama.
Kada leže nemaju primedbi.

Svi imaju više od mene.
Samo Tantal može da mi pozavidi.

Imao-nemao, isto ti se hvata.
I jedno i drugo debelo se plaća.

Onaj ko je go i bos ne trebaju mu pare.
Nema džep gde bi ih stavio.

Kada kroz stomak
lete leptiri - to je ljubav.
Kada šetaju besne gliste -
to su posledice od iste.

Aforeka 2

Nešto nije u redu sa rodama.
Sve manje donose decu.

Lenče Stoimenova

Aleksandar Kržavac (1959)

Sve više živimo virtuelno,
ali umiremo istinski.

Kada bi sve bilo u veličini
dinosaurusi bi vladali svetom.

Svi ljudski organi su biološki,
osim mozga koji je ideološki.

Ljubav je propratni efekat seksa.

Istorija se piše krvlju,
samo su potpisi mastilom.

Srbiju je opet zaobišla kriza,
jer nema ekonomiju.

Tamo gde mrtvi zauzimaju počasna mesta
živima ostaje samo da strpljivo čekaju.

Kada uđemo u Evropsku uniju
znaćemo gde su nam granice.

Kuća nam je na raskrsnici,
zato i ne znamo kuda da idemo.

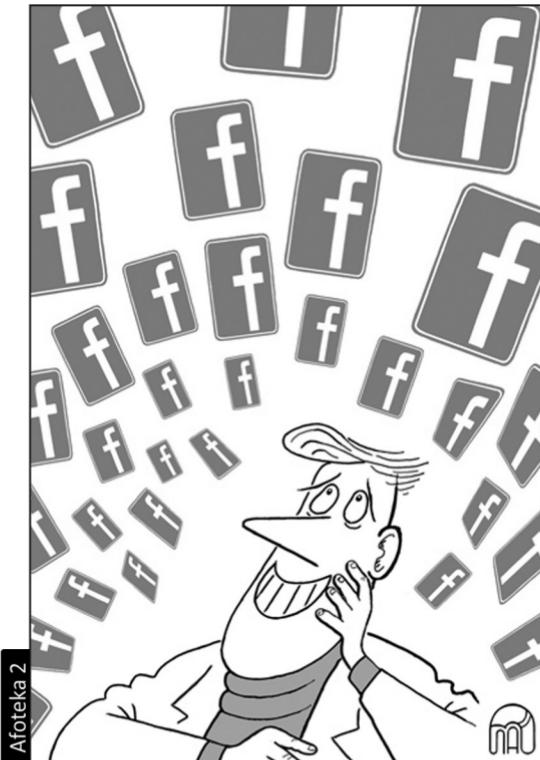
Ljubav prema vođi
regulisana je krivičnim zakonom.

U komunizmu smo gradili memorijalne,
danас gradimo šoping centre.

Pitanje izdajnika i patriota je prevaziđeno.
Mi ne znamo gde su nam granice domovine.

Nije čudo što kriza ne prolazi.
Narod vlada, ali neko mora i da radi.

Ne gradite zatvore,
samo zatvorite granice.

Nije on otuđen.
Ima mnogo prijatelja na Fejsbuku.

Aleksandar Kržavac

Momir Stanisavljević (1959)

U državi je slično kao u loncu,
s tom razlikom što se u njoj
zakuva na vrhu, a prekipi na dnu.

Slici na zidu nije potrebno kandilo
da bi neki u nju gledali kao u ikonu.

Ako reinkarnacija stvarno postoji,
tek onda smo ga najebali.

Najlakše se pobedi na izborima
kada broju glasova dodate
nulu od čoveka.

Kada se stegne i šaka jada
postaje pesnica.

Militaristi od svog porodičnog stabla
najradije prave kundake.

Naša potrošačka korpa odgovara samo
štrajkačima glađu.

Džabe vlast koristi gumene palice
kada je narod i dalje naelektrisan.

I Vaš prethodnik je bio
doživotni predsednik.
Narod ga je linčovao!

Političari su još uvek u vezi sa narodom,
preko poreskih organa.

Dugoročno gledano,
Vođina politika je kratkog daha.

Dok su nam krojili kapu
nama su spale gaće.

On je zaštićeni svedok.
Ostale možete da pobijete!

Živimo kao da smo na letovanju.
Šteta što podseća na polupansion,
jer imamo samo za doručak.

Neverovatno, zakon nam je pun šupljina,
a oni se uspešno kriju iza njega.

Momir Stanisavljević

Zoran Doderović (1960)

Đavo ima veliki koalicioni potencijal.
Može sa svima osim sa Bogom.

Narod koji ima ovakve političare
ne treba da brine za svoju budućnost.
Treba da brine za sadašnjost.

Nema veze što je život kratak.
Idemo dalje.

Sve je relativno.
Ajnštajn je bio srpski zet.

Ni u snu nećemo dati Kosovo.
Branićemo ga dok se ne probudimo.

Vi ste patriota.
A koja je vaša omiljena deviza?

Patolog je našao osmeh na licu mrtvaca.
To mu je ulepšalo dan.

U policijskoj stanici sam saznao
koliko nepravda boli.

Na domaćoj političkoj sceni
vlada jaka centripetalna sila.
Stalno se vrte jedni te isti.

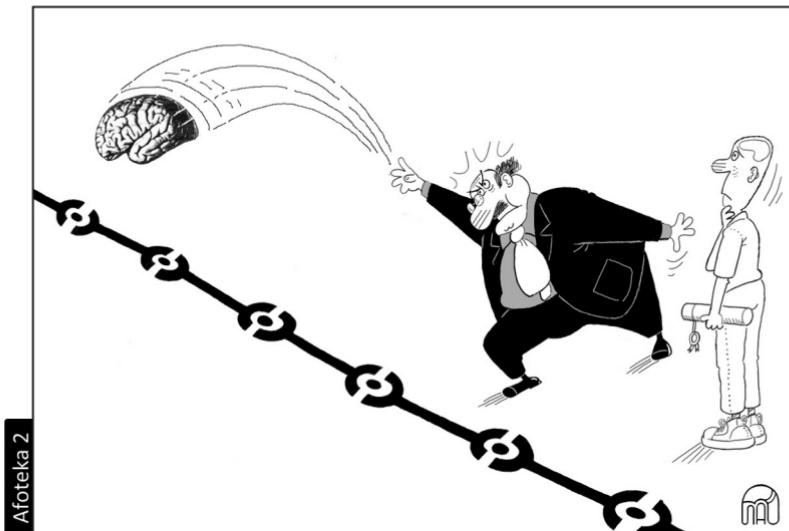
Pikaso je bio uzor našim političarima.
Prvi je farbao na kub.

I nekrofilija je ljubav.
Da se smrzneš.

Lako je talentima da propadaju
kad ima ko da ih gurne.

Inflacija se zahuktala.
Juri u stara dobra vremena.

Žene se dele na one koje daju
i na one koje uzimaju.
Drugih nema.

Odliv mozgova je pokazao
kakav kalup vlastima treba.

Zoran Doderović

Aleksandar Pavić (1960)

Aforizam nema
kompleks veličine.

Protezanje je želja
Kipa slobode.

Zid čutanja spada
u vrhunske izolatore.

Amateri bar nemaju
profesionalne deformacije.

Crveni sumnje nikad
ne gladuje.

Ćelija je osnova života,
pa i u zatvoru.

Vile delimo na dobre i komforne.

Staklene noge
imaju samo jednu manu -
providne su.

Skidanjem rukavica
počinje govorni trening.

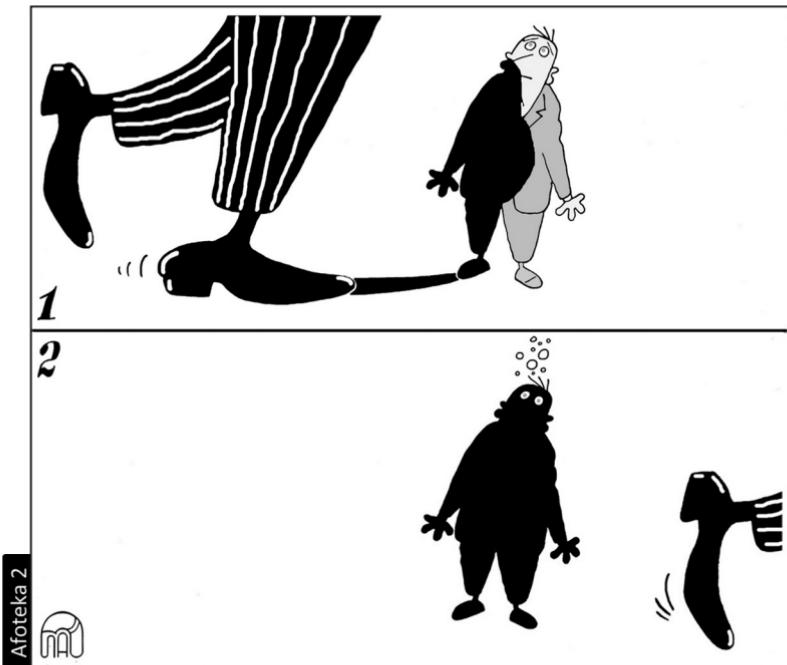
Definicija praznog hoda:
ne vidiš, ali osećaš.

Pušten duh ne boji se ničeg
izuzev boce.

Istorija, učiteljica života,
uvek ima nekog samozvanog
profesora udvarača.

Od karaktera nekad ostane
samo karikatura.

Dobar aforizam ima lošu zaleđinu.

Afoteka 2

Senka moćnika nije obična silueta.

Aleksandar Pavić

Željko Marković (1961)

Iako smo kost i koža
dobro dođemo kao topovsko meso.

Radnicima gori pod nogama.
Preduzeća se gase.

Preveli su nas žedne preko vode,
a mi čutimo kao zaliveni.

Od njih sve počinje.
Nule su.

Došli su na kormilo.
Želja im je da budu puni kao brod.

Postali smo nemi svedoci demokratije.
Ćutimo i trpimo!

Vratili smo se pedeset godina unazad.
Nije nam se dopao 21. vek.

Pali smo na niske grane,
kad su pojedinci razgranali posao.

Razni elementi utiču
da između mene i nje postoji hemija.

Vlast uvek računa na narod,
a narod od tog računa nema ništa.

Pošteni u posao ulaže celog sebe,
a nepošteni se ugrađuje!

Oblače se po poslednjoj modi.
Moda je za njih na prvom mestu.

Ko drži poluge vlasti
ne oseća njihovu težinu.

Kažu da u raju nema sekса.
Onda nema ni raja!

Nosimo glavu u torbi
da bismo napunili potrošačku korpu.
Željko Marković

Ljubisav Grujić (1962)

Koga mi nesrećnici izaberemo
taj posle obavezno postaje srećnik!

Sa Srbijom na srcu mogao sam i živeti.
Ali nemam para za lekove!

Ko nam je sve kumovao i nije čudo
što nam je kesa prazna!

Ljubav je kao struja: nekoga drmne,
nekoga greje, a nekoga bogme
i skupo košta!

Ako pričaš sam sa sobom,
goreg sagovornika nisi mogao odabrat!

Aforizam je kada sa malo reči kažeš mnogo
o onima koji su sa malo reči stekli mnogo!

Nikada neću oprostiti majci Srbiji
što me nije dala u neku
hraniteljsku porodicu!

Poneko postane govno
i bez velike nužde!

Digao bih ja glas,
ali mi je i on otkazao!

Padamo na niske grane.
Moramo da se dohvativimo motke.

Toliko imamo inženjera ekologije
da ćemo morati i njih da recikliramo!

Oni imaju rezervnu domovinu,
rezervnu ženu, rezervnu ušteđevinu,
a ja ni rezervni točak!

Verovao sam im slepo,
zato sada živim slepački!

Od silnog mraka i ne primetismo
koliko je dan odužao!

Prdnuli smo u čabar,
a nismo se opasuljili!

Ljubisav Grujić

Perica Jokić (1962)

Smak svijeta bi nas rado zadesio,
ali pitanje je šta bi od njega ostalo.

Izašli bismo mi iz krize,
ali pitanje je da li bi se ona uopšte
snašla bez nas.

Dobro je što nas grize savjest.
Bar neko da nije gadljiv na nas.

Koja je razlika
između našeg i nilskog konja?
Naši konji često ne spadaju u životinje.

Svaki policajac mora da bude
opremljen pendrekom, lisicama i pištoljem.
Nikad se ne zna šta stranka želi.

U Parlamentu imamo prostu većinu.
Manje prosti su u manjini.

Vlast je raspisala izbore.
Biraće se novi narod.

Potpuno sam se prilagodio sredini.
Srce mi je u peti, a glava u torbi.

Loši đaci su u prednosti.
Uvijek su spremni da odgovore
za jedinicu.

Za loš uspjeh u školi
okrivljujem svoje roditelje.
Odbili su da mi rade domaće zadatke.

Reći da je politika kurva, velika je uvrjeda.
Za kurve.

Nije mi vjerna.
Često odlazi svom mužu.

Istrošili smo sve riječi ljubavi.
Sad jedino možemo da budemo
muž i žena.

Žena ne voli da se ponavlja.
Uvijek govori jedno, a radi drugo.

Prije nego što podje kući,
odgovorni direktor provjeri
da li je zatvorio sve pogone
i da li je ugasio firmu.

Perica Jokić

Milan Butrić Tankeš (1964)

Prodali smo državu.
Sada i mi malo da uživamo.

Država brine o svojim građanima.
Postali smo socijalni slučajevi.

Ne skrivajte svoje greške.
Neka se deca uče.

Tražili su od nas da budemo normalni.
A mi ludo želimo da budemo
ono što jesmo!

Spasavamo Evropu.
Nećemo da uđemo u nju.

Toliko je malih bogova,
da Boga više niko i ne spominje.

Navikli smo na tragedije.
Uvek preživimo!

Naši političari su žilavi.
Preživeće i kad Srbija propadne!

Nama ni kamenje iz svemira ne može ništa.
I ovako smo već udareni.

Kako god da se okrenemo.
Glava nam je pozadi.

Kada dođu na vlast nemaju ništa.
Kada odlaze sa vlasti odnesu sve.

On ima imunitet.
Od poštenja.

Pregovori su bili teški.
Pominjali smo im sve po spisku!

Tražim zgodnu pratilju za Sajam knjiga.
Jedini uslov je da je nepismena.

Ja sam svoju pamet odavno sahranio.
I od tada bolje živim.

Milan Butrić Tankeš

Goran Radosavljević (1969)

Od prvog do poslednjeg živimo
od prvog do prvog.

Ovo kuda idemo ne vodi nikuda.
Bar će dugo da traje.

Stavili smo život na kocku.
Konačno živimo normalno.

I vi obećavate bolji život?
Pa, mi smo srećni ljudi!

Zakopali smo ratne sekire.
Sad nam se i mrtvi ubijaju.

Ne obrađujemo sirovine.
Sirovine obrađuju nas.

Ništa ne počinje od mene.
Nisam ja majmun.

Ne padajte u vatru!
Još vas gulimo.

Sve teče.
To stoji.

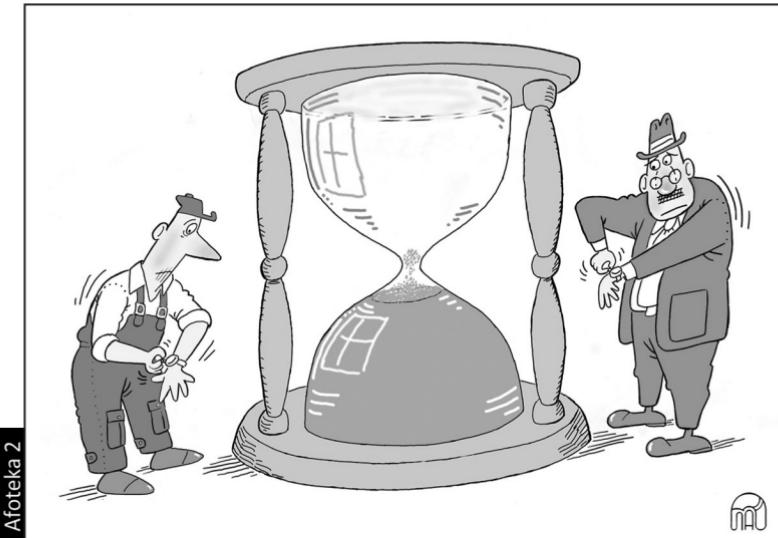
Ako vam je zinulo dupe umesto usta,
znajte da više niste gladni.

Ne mogu bez slabije polovine.
To je jače od mene.

Imamo vremena.
Još se svira na našem Titaniku.

Besmisleno je klonirati žene.
Sve su iste.

Ako svaku reč staviš na svoje mesto
nijedna ti neće biti poslednja.

Podesite satove.
Minut je do dvanaest.

Goran Radosavljević

Dejan Đorđević (1970)

Ništa čudno što do mladih
ne dopire ni jedna kritika,
kad ih po ceo dan boli uvo.

Nikako da odraste.
Sa dve godine bio je tatin sin,
sa pedeset evropsko dete.

Ovih dana u Srbiji,
neki se preokreću na političkoj sceni,
neki u grobovima.

Nije nama loše.
Loše nam se čini.

U ime demokratije
odrekao se svih tekovina socijalizma.
Ostavio je samo kuću, tri stana i mercedes.

Definitivno, Srbija je zemlja fudbala.
Ne zna se ko koga dribla.

Ova vlast je toliko neozbiljna
da sam počeo da je shvatam ozbiljno.

Ja svoje probleme rešavam sam.
Drugi mi pomažu da ih napravim.

Ministarstvo prosvete obezbedilo
besplatne udžbenike za osnovce.
Ništa po džepu roditelja,
samo po glavama dece.

Dolaskom demokrata,
intelektualci su povratili svoje pozicije
u redovima za čekanje.

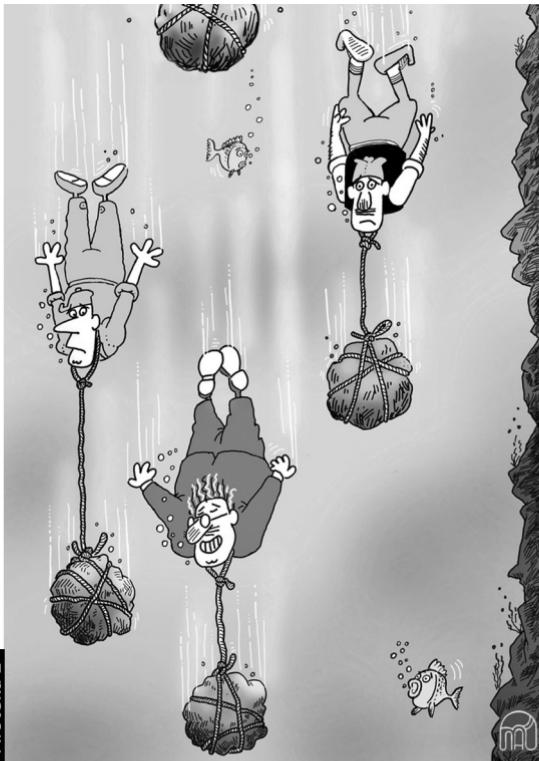
Nije meni što ne mogu u Evropu,
nego što ne mogu iz nje.

Posle trideset godina
setili su se da postojim.
Presudili su mi u ime države.

Naučili su nas da trpimo.
Sad mogu i da nas tuku.

Živimo u genitivu.
Od godine do godine, od danas do sutra,
od poskupljenja do poskupljenja.

Afoteka 2

Dogovorili smo se, nema odustajanja.
Idemo do dna.

Dejan Đordjević

Dinko Osmančević (1971)

Šestog dana Bog je stvorio čovjeka.
Svakome se desi loš dan!

Povoljno sam kupio jutro zemlje,
da i meni najzad svane.

Vrijeme je da upotrebimo
najjače adute skrivene u rukavima,
vrijedne ruke!

Završe pravo.
A sude krivo!

Život je najbolja i najskuplja škola.
Diploma se kleše u mermeru.

Naoružao sam se strpljenjem,
ali mi ponestaje municije.

Izađite na izbore i uzmite stvar u svoje ruke.
Ta stvar je jedino što ćete
nakon izbora i dobiti.

Naše roditelje poštujemo kao Boga.
Sjetimo ih se kad nam je teško.

Rodila se 1954.,
a umro je 2012.!

Dug jezik kod pasa služi za rashlađivanje,
a kod ljudi za lajanje.

U Bosni i Hercegovini postoje četiri istine:
srpska istina, hrvatska istina,
bošnjačka istina. I istina!

Gorak život proizvodi šećer.

Nije važno biti bolji,
važno je učiniti sve da onaj drugi
ispadne gori.

Umrla mi je tašta.
Sad će đavo vidjeti šta je pravi pakao!

Aforika 2

Inflacija je kad si pun para kao brod,
a toneš kao Titanik.

Dinko Osmančević

Deana Sailović (1971)

Sve što napišem ide na moju adresu.
Moraću da promenim mesto boravka!

Ne može pošten čovek
ni da štrajkuje glađu.
Stalno nam nešto kuvaju!

Kad se dvoumim,
kažem nešto treće.

Sve manje sam sve više svoja.

Kad mi srce siđe u pete
obujem štikle.

Terala je kera.
Sad je olajavaju!

Došlo je vreme da se i šupkovima
treba uvlačiti u dupe!

Stajali bismo mi iza svojih reči
da nam nisu zastale u grlu!

Od tri čiste ostala nam samo
prljava mašta.

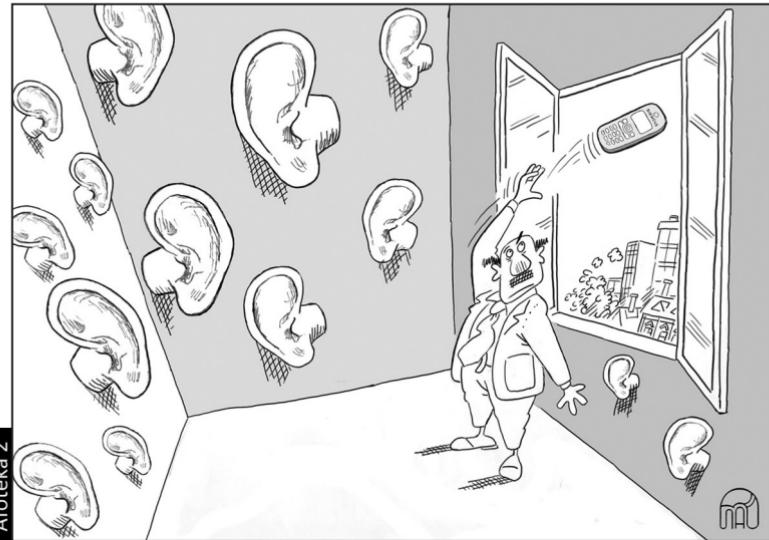
Zauzeli su stav.
Leže na parama!

Kad me jebu u mozak,
popijem kontracepciju.
Da ne izrodim kakvu glupost!

Gladujem isključivo o svom trošku!

Glas naroda slušaju samo oni
koji sede na ušima.

Urazumi se,
ostani lud!

Telefoni su nam gluvi.
Zato zidovi imaju uši.

Deana Sailović

Vladica Milenković (1973)

Zloupotrebili smo slobodu kretanja.
Otišli smo do đavola!

Šta se iza brda valja, to ni Sizif ne zna.
Odgovor će dati doping kontrola.

Pametnima nije lako da ostanu normalni.
Toliko vijuga zahteva bar malo skretanje.

Dok je policija uočila
da on nije taj kog su tražili,
sve više je ličio na okrivljenog.

Bog nas još nije pogledao.
Mi smo neviđeni vernici.

Sreća pa nas je suša spasila potopa.
Sad stojimo čvrsto na dnu.

Ovde je retko ko na svom mestu.
Zato često prizivamo mrtve
da se dignu iz groba.

Toliko dobro prikazujem sliku stvarnosti
da me kratkovidi stalno drže na oku.

Ne mogu svi da nas vole.
Neki bi hteli i nešto više od toga.

Znam ko nas šiša!
Ali za to ode i glava.

Zbog velikog ekrana moj televizor
preuveličava laži.

Mi ne znamo za poraz.
Nećemo ni da čujemo za njega.

Ko s ljudima izađe na kraj,
taj više nije čovek.

I u potrošačkom društvu
mora da se zna ko šta radi.
Dok oni troše, narod im pravi društvo.

Afoteka 2

Narod je ucenjen.
Svuda oko njega su cene.

Vladica Milenković

Daliborka Šišmanović Kepčija (1974)

Nije važno šta političari kažu.
Važno je šta prećute.

Na crnom tržištu se najviše
trguje tuđim nesrećama.

Idemo, ali unazad.
Važno je da ne tapkamo u mestu.

Srbija je puna ludaka.
Nije ni čudo, jer su psihijatri
na specijalizaciji van zemlje.

Kod nas nema ništa novo.
Sve je viđeno još u prošlom veku.

Kad od malog čoveka postane veliki lopov,
veličina gubi smisao.

Nema reči o teoriji zavere.
Znači, čista zavera.

Otkad skrenuh,
vozim samo pravo.

Ne zna se da li je gore
biti u dugovima ili imati dužnike.
U oba slučaja može se razdužiti glavom.

Za narod je najbolje da ne sazna pravu istinu.
Dovoljno su strašne priče koje kruže
da su istina.

O ukusima je bespotrebno raspravljati,
neukus je preuzeo primat.

Da je trčanje toliko zdravo
maratonci bi bili besmrtni.

Idealan smo par.
On je meni prvi, a ja njemu poslednja.

Mnogi koriste kompjuter,
ali retki pravopis.

Dnevna štampa je puna laži.
Ponekad sumnjam da je i datum tačan.

Daliborka Šišmanović Kepčija

Bratislav Kostadinov (1975)

U našoj politici nije sve tako crno.
Pogledajte kameleone.

Nekada su ljudi gledali u nebo
očekujući leteće tanjire.
Sada se nadaju punim.

Nepravdu možemo
videti na svakom koraku,
a pravdu samo u tragovima.

Spala knjiga na dva slova.
EU.

To nije ružan san.
I dalje ste živi.

Ako ne verujete meni,
pitajte moje istomišljenike.

Zvanično - okliznuo se na koru od banane.
Nezvanično - oljuštili su ga od batina.

Nemam svoje mišljenje,
ali će podneti zahtev za dobijanje.

Volim sve što vole mladi.
Naročito penziju.

Upleten je.
Pa sad mrsi li mrsi!

Stopili smo se sa okolinom,
jer su nas sravnili sa zemljom.

On je pošten čovek.
Za to je kriv ljudski faktor.

Čim laž prestane da deluje,
istina počne da boli.

Muslim, dakle nemam
pametnija posla.

Tiha voda breg roni.
Zato, Sizife, strpi se!

Bratislav Kostadinov

Dragan Miljković (1975)

Duhoviti ljudi su vedri,
komunikativni i bezazleni.
Zar nisam dovoljno duhovit?!

Pametnima nije potreban vođa.
Ustav im garantuje slobodu kretanja.

Praznoglavima je najbitniji
spoljašnji izgled.

Neću više da Vas vređam.
Vi ste zaista idiot.

Pravilno se klanjaju vladarima
svi koji zabijaju glavu u pesak.

Sitni lopovi obično ne vraćaju
sitan novac.

Mi ne primamo platu već milostinju.
Ako je i od države mnogo je!

Skupo ćemo da prodamo svoju kožu!
Nećemo da dozvolimo da nas Evropa
tretira kao stoku!

U policijskoj državi seje se strah,
obrađuju se ljudi, a žanju se i ubiraju
plodovi bezakonja.

Sudeći po odlivu mozgova,
državom će i ubuduće
upravljati praznoglavi.

Mladi bi se ubijali od dosade,
da se na zabavama ne ubijaju
od droge i alkohola.

Organi reda su odložili "Paradu ponosa".
Tako su sprečili najavljeni rat organima.

Ako se po jutru dan poznaje,
vijagra mi neće trebati.

Kada neko pušta vетар
просторија се проветрава.

Ko tebe kamenom, ti njega hlebom.
Na kraju ćeš imati bolji bedem za odbranu.

Dragan Miljković

Ljupka Cvetanova (1976)

Pre nego što sam postao član stranke
bio sam niko i ništa.
Sada sam sve i svašta.

Nema neopredeljenih.
I kada stojiš po strani, zauzimaš stranu.

Najviše se radujem vladinim reklamama.
Tamo živim kao čovek.

Voajeri imaju otvoren
prozor u svet.

Kod naših političara pametniji ne popušta.
Nema takvih.

Lako je doći do vrha.
Dovoljno je samo da se sagneš.

Svi izvori su zagađeni.
I novinari više nisu čisti.

Mlati praznu slamu.
Hrani simpatizere.

Distanciram se od sebe.
Mnogo tražim.

Sa prijateljima ne razgovaram o politici.
Sa njima razgovaram o realnim problemima.

Naše političare ne drži mesto.
Čas su na jednoj, čas na drugoj strani.

Deca su naša budućnost.
Mi smo njihova prošlost.

Dobro sam naučio lekciju.
Ništa ne znam.

Istorija je bitna ljudima
bez prošlosti.

U ovo vreme krize bankama dobro ide.

Sve više građana radi za njih.

Ljupka Cvetanova

Pavica Jovanović Veljović (1978)

Džabe mi je što sam
i lepa i zgodna i poželjna
kad sam pametna.

Nije mi komšija uvek na umu.
Spustim ga i niže.

U bračnim vodama
plivam leđno.

Uspeh se ne postiže skrštenih ruku.
Ali ni nogu.

Prelazak na stvar obezbediće mi
boravak na vrhu.

Mom mužu nijedan nije ni do kolena!
Čak ni njegov.

Na lepe oči dobila sam
samo podočnjake.

Kakva su vremena došla,
žene dva brata zvaće se gejtrve.

Gutam knedle da proguram
kost u grlu.

Lekari su MITOloška bića.
Zbog njih mnogi odu u legendu.

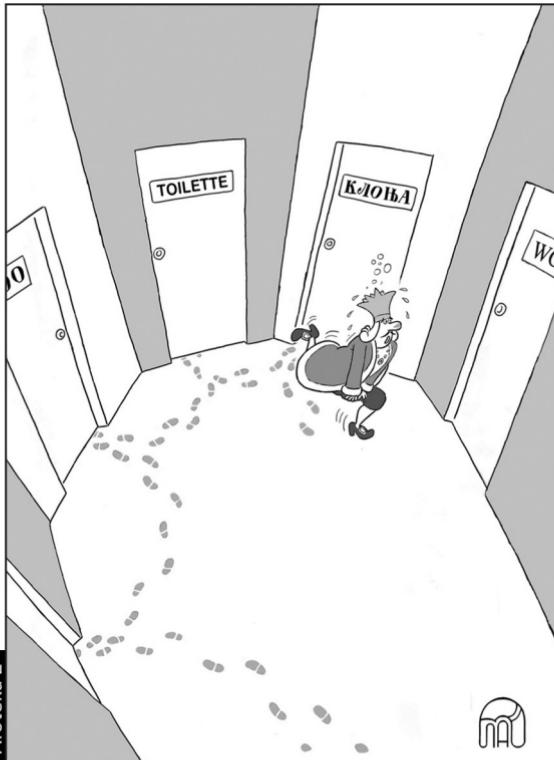
Ruka pravde prelomila nam se
u laktu.

Jedini bezbedan život u Srbiji
jeste zagrobni.

Prerasli smo ih,
pa su nas pokosili.

Pod praznom kapom
glava je puna svega.

Afoteka 2

Ja sam car.
Svuda idem peške.
Pavica Jovanović Veljović

Dražen Jergović (1980)

Nismo mi krivi,
nego oni nisu pravi.

Radimo besplatno,
pa i pod cijenu otkaza.

Umjesto stimulacije na plaću,
dobio sam simulaciju plaće.

Recesija je -
štедimo na životima.

Od svih poslova ipak je nekako
najteže raditi.

Tko voli besplatno,
krade posvuda.

Ne možemo svi sve,
ali neki ne mogu baš ništa.

Kod nas netko mora izgubiti vid,
da bi drugi napokon progledali.

Sreća je kada smak svijeta dočekuješ
prema julijanskom kalendaru.

Muslim,
dakle neoženjen sam.

Nekada su mi žene mrsile kosu,
a danas mi mrse račune.

Muškarci uopće nemaju fazu odrastanja.
Iz puberteta idu izravno u klimakterij.

Televizori sve tanji,
gledatelji sve širi.

Kakav narod,
takav natalitet.

Afoteka 2

U glavi još imam ponešto,
ali tanjur je i dalje prazan.

Dražen Jergović

Miodrag Stošić (1982)

Ja da uzmem mito?
Ma daj.

Priznaću Kosovo.
Čim rezultati DNK analize pokažu
da sam ja otac.

Držite šibice podalje od dece.
Ne vrede vam vlažne šibice.

Prazan mi stan, prazan novčanik,
prazan život... ali mi je srce puno!
„Mekdonaldse“, hvala na holesterolu!

Ponudio sam hirurgu mito
ali je on taj moj predlog dočekao na nož.

Na fakultet me nisu primili zbog godina.
Kažu da godinama nisu videli ovakvu budalu.

Da usporim dok vozim pored škole?
Jes' pa da me uhapse zbog pedofilije!

„Organizaciju za prava manjina“
sam otvorio u centru grada.
Kirija je manja na periferiji,
ali ja neću da se cigančim!

Odgovoran sam
za najveći bejbi bum na Balkanu.
Nahrario sam svoju bebu pasuljem.

Imam 30 godina, a izgledam kao da imam 40.
Država mi je obezbedila beneficirani
životni staž.

Ranije me nije primećivala.
Ali od kad je kupila pištolj
stalno trza na mene.

Penelopa je čekala Odiseja, i čekala, i čekala...
A onda je pronađena telefonska sekretarica.

Kao mali, sestra i ja smo
stalno oblačili mamine cipele i haljine.
Danas je ona pevačica, a ja pop.

Bog na nebu, Vođa na zemlji.
A narod pod zemljom.

Svi krediti naših banaka su gotovinski.

Koji god da uzmeš gotov si.

Miodrag Stošić

Jelena Vučinić (1982)

Sa tupima samo oštro.

Naši predstavnici vlasti
vole sado-mazo varijante,
pogotovo kada je u pitanju
vezivanje za stolicu.

Psi se vredaju samo
po rasnoj osnovi.

Od svih saobraćajnih znakova
žene najviše primećuju znak pažnje.

Pre braka mi je muž
obećavao zvezde s neba.
Zato sad gleda leteće tanjire.

Izvinite ako kasnim.
Prošli su mi svi vozovi.

Ne može da se živi od humora.
Zato u Srbiji najviše crkavaju od smeha.

Čim smo prešli granicu,
prevazišli smo sami sebe.

Ugojila sam se.
To je moja najveća slabost.

Jedino moja komšinica ima zdrav brak.
Udala se za doktora.

Iz čupavog vremena
izvukli smo se za dlaku.

Plitki ljudi se uglavnom
drže vrha.

Proširili smo vidike.
Izašlo nam je kurje oko.

Muškarci su pravi matematičari,
stalno nešto izvode.
Ali ih žene uvek prevare u računu.

Kako idu godine
sve više ličim na svoj frižider.
Zujim u prazno.

Jelena Vučinić

Nikola Živković (1984)

Srpski narod nije stoka,
samo ga prodaju po toj ceni!

Pojedini srpski političari
prihvataju evropske vrednosti,
u apoenima od 50 i 100 eura!

Naši političari su toliko teški
da samo đavo može da ih odnese!

Kad bi ulica nosila ime našeg ministra
ne bismo mi prelazili nju,
ona bi prelazila nas!

Mali lopovluk se zove krađa,
a veliki tender!

Na Zapadu se kapital stiče
kroz pet generacija,
a u Srbiji kroz pet privatizacija!

On je bog za srpsku ekonomiju,
a batina za srpski narod!

Rekli su nam da ćemo videti svoga Boga,
kad izade iz predsedničkog kabineta!

EU je poslala humanitarnu misiju u Srbiju.
Radi izvršenja eutanazije!

Glave nisu na ceni,
cene nikada ne padaju!

U Francuskoj revoluciji
odrUBLjena je glava vodi,
u srpskoj celom narodu!

Naša država ne veruje u Boga,
sama stvara svoje idole!

Dobili smo zakon o kulturi,
kultura nam sleduje naknadno!

I ja sam konkurisao za državnu stipendiju -
stan, hranu i odelo na pruge.

Nekad su konji vukli kola,
danas ih i voze!

Nikola Živković

Nataša Gjorgijoska (1985)

Deratizacija u skupštini nije moguća.
Poslanici imaju imunitet.

Iskoristio je prednost domaćeg terena.
Pobedio je sebe.

Nisu dorasli funkcijama.
Zato su nam se popeli na glave.

I ruka pravde radi u rukavicama.

Kod nas samo prosjacima
sve polazi od ruke.

Znaju kakva smo stoka,
zato nam obećavaju brda i doline.

Vođa partije je zakleti ateista.
Ne priznaje drugog Boga.

Naši političari su preživari.
Ne vade narod iz usta.

Kad policija odmara, odmaraju i kriminalci.
Rizično je da se radi bez zaštite.

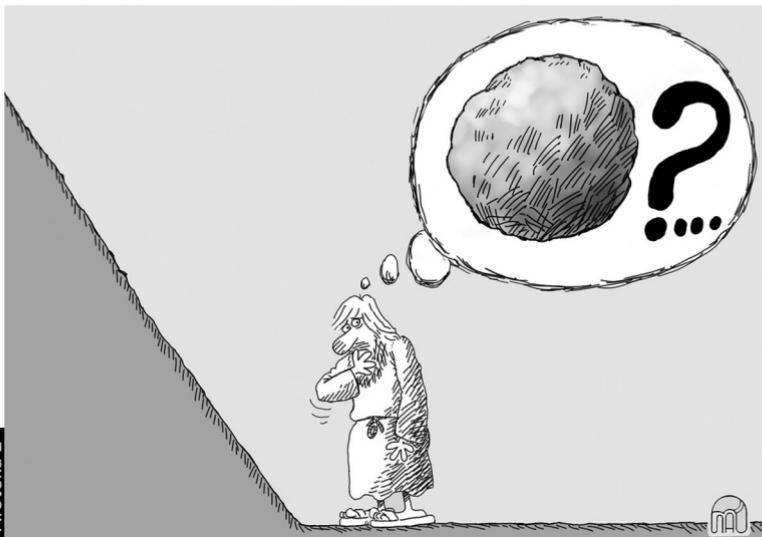
U policijskim državama kazaljke časovnika
uvek pokazuju pet do dvanaest.

Vladar je inspirativna ličnost.
Ali samo za dvorske budale.

Vlast je obećala da će iskoreniti kriminal.
Znači, onaj u vrhu ostaje.

Nije tačno da su političari bezosećajni.
Zaljubljeni su u sebe.

U svakom čoveku čuči po jedan ljudožder.
Jede ga iznutra.

Kod nas legenda o Sizifu ne bi uspela.
Naši političari nisu ostavili
ni kamen na kamenu.

Nataša Gjorgijjoska

O RUKOPISU ALMANAHA AFOTEKA 2

Almanah AFOTEKA 2 zaslužuje svaku pažnju i pomen. Iz obilja srpske, crnogorske, makedonske i hrvatske aforističarske produkcije izdvojeno je čak 570 odabranih aforizama. Autori su birani po vremenskom i vrijednosnom ključu.

Ako je riječ o književnom godišnjaku, a jeste, onda je ovaj almanah „višegodišnjak“ - zato što na zanimljiv način predstavlja pisce rođene između 1936. i 1985. godine, njih trideset osam, zastupljenih sa po petnaest aforizama.

Priredivači su imali na umu činjenicu da su se, tokom minulih pet decenija, javile i određene, stare i nove, negativne društvene pojave - koje su presudno uticale na formiranje aforističarske svijesti. To je dokaz više da se „ćud tumora društva“ ne mijenja. Mijenjaju se samo izazivači!

U tom periodu desile su se vidljive promjene, ali je zadatak aforizma ostao isti: ne dati „malignom tkivu“ da se razvija na zdravom tijelu društvenog organizma.

Evo kako to izgleda, posmatrajući prema generacijskoj pripadnosti autora zastupljenih u ovom almanahu.

Živojin Denčić (1939) piše:

*Najveći poduhvat budala je
što su naveli pametne da popuštaju.*

Svi, osim aforističara, naravno!

Peko Laličić (1944) konstataje žalosnu činjenicu:

*Posle demokratskih promena ljudi su se povukli u sebe.
I narodne kuhinje.*

Dušan Đorđević (1955) razotkriva prirodu vlasti aforizmom koji osvješćuje:

*Dođu na vlast sa tri podignuta prsta,
a onda pokažu šipak.*

Makedonski aforističar **Vasil Tolevski** (1956) utvrđuje neveselu stranu stanju u svojoj zemlji:

*Ako se dokaže da je grob
Aleksandra Makedonskog u Makedoniji,
onda smo on i ja smešteni u istoj grobnici.*

Dobronamjerno ruganje demokratiji **Željka Markovića** (1961) moralo bi da navede na razmišljanje njene strategije:

*Postali smo nemи svedoci demokratije.
Ćutimo i trpimo.*

Pavica Jovanović Veljović (1978) ima bistrouman i tačan komentar položaja žene danas:

*Džabe mi je što sam lepa, zgodna i poželjna -
kad sam pametna.*

Miodrag Stošić (1982) crnoumornim paradoksom *Ja da uzmem mito? Ma, daj!* - razobličava korumpiranost kao ubistvenu društvenu pojavu.

Druga knjiga AFOTEKE prati vrijeme, kao što ga prate aforističari živom riječju i snažnim mislima o pojama koje kvare ustrojstvo društva, države, institucija i naravi pojedinaca.

A smijeh je najbolji lijek protiv nepodnošljive društvene vrućine koja je zahvatila ove prostore.

Recept može propisati svaki od 38 lječnika specijalista iz ovog almanaha, koji nam poklanjaju lepezu osvježavajućih aforizama da lakše podnesemo goruće probleme, zbog kojih se danonoćno znojimo.

Ova humoristička lepeza dobro nam dođe dok nerovno čekamo da istekne vrijeme paradoksa, jer „*sve teče. To stoji*“ (G. Radosavljević).

U AFOTECI 2, bez čekanja, na tacni dobijete punu porciju smijeha od majstora riječi - za čiju je kuhinjsku vještinu potrebna hrabrost, jer „*hrabar aforističar vešto koristi svoj jezik. Liže tanjire*“ (V. Tolevski).

„*Kad se smijah - tad i bijah!*“

Bijeljina, 25. avgusta 2013.

Grujo Lero, prof.

Beleške o aforističarima almanaha

Miroslav Sredanović (1936, Lastva, Trebinje, RS, BiH)¹ - Knjige aforizama: "Sto i nijedan aforizam" (2000), "Nije smešno" (2001), "Zapis na koži" (2004), "Upadice" (2007) i "Smešna zbilja" (2011), kojih su recenzenti bili: Milovan Vržina, prof. dr Radomir Životić, prof. dr Ratko Božović i Milovan Vitezović. Zastupljen je u više zbornika i antologija aforizama. Kratke priče objavljuje u izdanjima "Alma" (Beograd). Član je Udruženja književnika Srbije. Stalno živi u Beogradu.

Živojin Denčić (1939, Bela Palanka)¹ - Prve aforizme napisao 1967. godine. Objavio knjige aforizama: "Kapi za glavu" (1997), "Prasak za glavu" (2003) i "Sprej za glavu" (2005), knjigu satiričnih priča "Buridanov magarac" (2008), priredio knjigu "Frojdove dosetke" (2005). Zastupljen u leksikonu "Ko je ko u našem humoru, satiri i karikaturi" (1998), antologiji "Vrag i šala - pola stoleća srpskog aforizma" (2000) i ruskom izdanju "Čert i šutka" (Moskva, 2003), antologiji "Slučajni uzorak" (2006), "Antologiji balkanskog aforizma" (Skoplje, 2008), zborniku na makedonskom "Našite prijatelji" (2008) i drugim antologijama i zbornicima sa aforizmima i satiričnim pričama. Objavljivao u više štampanih i elektronskih listova i časopisa. Dobitnik nagrade "Satirično pero" (1997), plakete "Milojeviće Mića Ilić - Braničevo" za satirični aforizam (2005), povelje "Žikišon" za aforizme (2006), nosilac titule godišnje nagrade časopisa "Nosorog" iz Banja Luke - "Nosorog prvog reda" (2010) i povelje u kategoriji aforizmi "Vršačko pero '08". Predsednik je Kluba timočkih humorista i satiričara "Sergije Lajković" iz Zaječara. Počasni je član Srpske Akademije Satire u osnivanju. Živi u Zaječaru.

Kosta Pavlović (1942, Malo Orašje)¹ - Pravo ime Srboljub. Knjige aforizama: "Jevandelje po antihristu", "Blagoslovi boginje Ire", "Kukoljevo žitje", "Save our souls (Spasite naše duše)", "Jeretički tefter", "S verom u boga Hada", "Propovedi blaženog Janusa", "Prizivajući te Judita", "IX knjiga po Hronosu", "Mrtva slova na papiru" i "Afričke misli". Priredio knjige satire: "Četiri jahača afokalipse i konjušar", "Rat zvezda ili Velike zadjevice malih pisaca", "Postludus",

“Faciosatirikum”, “Knjiga ugursuza” i “Kozolici u srpskoj književnosti”, i više knjiga savremene i dečje poezije... (zastupljen u školskoj literaturi). Pored satire (aforizama) piše savremenu i dečiju poeziju. Uvršten u “Antologiju svetske mudrosti” štampane u Moskvi na ruskom. “Antologiju evropske mudrosti”, takođe na ruskom... Zastupljen u prevedenoj srpskoj Antologiji na ruski. U Antologiji sačinjenoj u Rumuniji. U “Antologiji balkanskog aforizma”, dvojezično (makedonsko-srpski). U slovenačkoj Antologiji... u italijanskoj... U crnogorskim (epigrama i dečje poezije). U dve ex YU Antologije aforizama, štampane u Bosni (Sarajevo). U ex YU knjizi, četvrtom almanahu “Izvajane misli”, izdatoj u Aleksincu... I do 50-ak srpskih, što antologija, što proantologija - kao i drugim brojnim knjigama značajnim za srpsku književnost u celini. Književno, politički i društveno, neorganizovan. Nenagrađivan. Živi i stvara u Beogradu.

Peko Laličić (1944, Gusinje, Plav, Crna Gora)¹ - Poeziju, aforizme i prozu objavljuje u brojnim književnim listovima i časopisima i elektronskim i štampanim medijima. Zastupljen je u brojnim antologijama, zbornicima, almanasima i zajedničkim knjigama. Objavio je sledeće knjige: “Isklizavanje iz sna” (poezija, na rumunskom, 1993), “Miris senki svuda” (poezija, 1995), “Zapis o lepoti” (poezija, 1995), “Raspnevani azbučnik” (poezija za najmlađe, 1999), “Vrtoglavice uma” (aforizmi, 2007), “Beli lavigint” (roman, 2010), “Kriča ogledala” (aforizmi, 2011), “Izgovaram sebe” (poezija, 2012) i “Sunce u otkopu” (poezija, 2012). Prevođen je na engleski, ruski, rumunski, bugarski, slovenački i makedonski jezik. Za svoje stvaralaštvo je nagrađivan i pohvaljivan na domaćim i međunarodnim književnim konkursima. Član je Udruženja književnika Srbije. Živi i stvara u Majdanpeku.

Nikola ČD Pešić (1948, Semče, Zaplenje) - Pisanjem se bavi još od srednje škole, najpre sa enigmatikom. Prvu ukrštenicu objavio je u niškom “Glasu omladine” aprila 1967. godine, a potom i sve druge vrste zagonetaka u raznim listovima. Piše još i aforizme, epigrame, satirično-humorističke priče i haiku poeziju. Objavljivao u mnogim štampanim i elektronskim časopisima. Objavio je knjigu-priručnik iz enigmatike “Enigmorimići” (2003), praktikum za sastavljanje i rešavanje oko 300 vrsti zagonetaka u stihu. Poredioca je “Antologije srpske autorske zagonetke” (2010). U elektronskoj formi obja-

vio zbirke: aforizama "Na sva zvona", epigrama "Cake bez dlake", zagonetaka "Čar za dar" i haiku pesama "Radost života", a sa zbirkom kratkih priča "Prazne reči" objedinio ih u štampanom izdanju pentalogije "SRŽ" (2013). Zastupljen je u časopisima, zbornicima i antologijama. Živi i radi u Nišu.

Slobodan M. Stefanović (1948, Beograd) - Diplomirani istoričar umetnosti. Objavio knjige: "Žali se Marksu" (koautorstvo; aforizmi i karikature, 1989), "Satanski aforizmi" (1991), "In vino veritas" (aforizmi, 1992), "Stepenice koje nikud ne vode (Beogradske priče)" (1998), "Beograd u Beogradu (Beogradske priče 2)" (2002) i "Libero aforizmi (Mojih 30 godina)" (2007). Dobitnik nagrade "6. aprila" za knjigu godine o Beogradu (2002) i više nagrada za satiru, aforizme, poeziju, pripovetku i priču. Zastupljen je u više antologija i zbirkama za prozu, poeziju i aforizme, među kojima su antologije: "Vrag i šala - pola stoljeća srpskog aforizma" (2000), kao i rusko izdanje "Čert i šutka" (Moskva, 2003), i "Azbučnik srpskog aforizma" (2008). Učesnik je TV serijala RTS-a "Priča za laku noć" (2002). Član je Udruženja književnika Srbije, Udruženja novinara Srbije i Udruženja likovnih umetnika primenjenih umetnosti i dizajnera Srbije. Živi i stvara u Beogradu.

Jovan Kragujević (1950, Novi Sad) - Prve aforizme objavio 1972. u listu novosadskih studenata "Index," a posle četrdeset godina ponovo objavljuje u elektronskim časopisima "Afirmator", "Etna" i "Šipak". Bio je autor i urednik emisija o džezu na Radio Novom Sadu i Radio "021". Objavljivao je tekstove o muzici u "Borbi" i "Našoj Borbi". Živi u Novom Sadu.

Mićo Lukić (1952, Donja Trnova, Bijeljina, RS, BiH)¹ - Aforizmom se bavi od 1990. godine. Objavio knjigu aforizama "Kratke misli dugih razmišljanja" (2012) u izdanju KUA "Artija". Sarađuje sa više štampanih i elektronskih medija. Živi i stvara u Beogradu.

Ljubomir O. Vujović (1952, Zagreb, Hrvatska) - Objavljene knjige: "Modra škrinja" (poezija, 2003), "Noć punog meseca" (poezija, 2004), "Ne brinite, svaka slučajnost je slučajna" (aforizmi, 2006), "Boje sna" (poezija, 2007), "U svetlosti mrak" (poezija, 2009), "Bezmerja" (poezija, 2012). Sa grupom "Trostrani krug" objavio je

knjigu poezije "Sticanje navike nestajanja" (2008) i aforizama "Psi na kraju tunela" (2010). Radovi su mu objavljivani u zajedničkim knjigama, brojnim zbornicima, književnoj periodici i antologijama. Dobitnik je više književnih nagrada i priznanja za poeziju, prozu i aforizme. Živi i radi u Beogradu.

Dimitar I. Vilazorski (1953, Veles, Makedonija) - Objavljivao aforizme u više dnevnih i nedeljnih listova, kao i na radiju "SBM". Zastupljen u "Antologiji makedonskog aforizma" (Vasil Tolevski, 2007) i "Antologiji ex YU aforizama" (Sabahudin Hadžialić, 2011). Živi u Velesu.

Dušan Đorđević (1955, Vranje)¹ - Novinar nedeljnika „Vranjske“ i dopisnik dnevnika "Vesti". Objavio je sledeće knjige: "Drame" (drame, 1999), "Kila do kolena" (aforizmi, 2003), "Škola za patriote" (roman, 2004), "Poštena kurva" (aforizmi, 2006), "Stočni vagon" (roman, 2008), "Magareći ujed" (aforizmi, 2009), "Da pukneš" (aforizmi, 2011; Milan Ilić Maja, Dušan Đorđević, Vojkan Ristić, Dragan Miljković), "Sikter" (roman, 2013). Treća nagrada na Čivjadi 2010. za satiričnu priču. Druga nagrada za fantastičnu priču na konkursu internet stranice "Beleg". Zastupljen u enciklopedijama, antologijama, zbornicima. Objavljuje u književnim časopisima, štampanim i elektronskim. Član je Udruženja književnika Vranja. Živi u Vranju.

Vasil Tolevski (1956, Budimpešta, Mađarska) - Do sada objavio dvadesetak knjiga iz oblasti humor-a i satire, sporta i tehnike. Dobitnik više domaćih i stranih nagrada. Aforizmi su mu prevođeni na više od desetak stranih jezika. Živi i radi u Skoplju (Makedonija).

Mile Gjorgijioski (1957, Kičevo, Makedonija)¹ - Knjige aforizama: "Pet do dvanaeset" (1989), "Otkosi" (1993), "Strogo nedoverljivo" (2001), "Nešto drugo" (2006), "Niz igleni uši" (2010), "Cvrst argument" (2011). Knjiga satiričnih priča: "Toa e toa" (1994). Nagrađivan. Zastupljen u više antologija. Živi u Delčevu (Makedonija).

Abdurahman Halilović Ahil (1958, Koraj, Lopare, RS, BiH)¹ - Aforizmi su mu objavljivani u mnogim štampanim i elektronskim časopisima u Srbiji, Hrvatskoj, BiH i Makedoniji, kao i u emisiji "Zvrk"

Radija Republike Srpske iz Banja Luke. Saradnik je književnih časopisa "Riječ" iz Brčkog i "Književno pero" Hrvatskog književnog društva, čiji je član. Zastupljen u više antologija i zbirki aforizama. Dobitnik je prve nagrade za aforizme 2011. godine elektronskog magazina za humor i satiru "MaxMinus", gde mu objavljena i e-knjiga "Groznička aforistika". Dobitnik je druge nagrade za aforizme na raspisanom konkursu "Milovan Ilić Minimaks" za 2012. godinu. Živi s porodicom u Rijeci (Hrvatska), gde i radi.

Lenče Stoimenova (1958, Kočani, Makedonija) - Aforističar i karikaturista. Pripovedač i dramski pisac kratkih humorističkih tekstova. Autor knjige: "Žegla" (aforizmi, 2001), "Ledena koka-kola" (kratak roman, 2005), "Na Veligden" (pesme za decu, 2008), "Pokaži mi ja srećata" (roman, 2011) i "Zborovi se redat, prikazni se predat" (priče za decu, 2013). U pripremi je knjiga drama. Nagrađivana za aforizam i karikaturu. Objavljivala u listovima "Osten" (Skoplje) i "Istok" (Štip) i nedeljnim novinama u Kočanima, kao i u listovima i časopisima van Makedonije. Živi i stvara u Kočanima.

Aleksandar Kržavac (1959, Beograd) - Objavio elektronsku knjigu aforizama i karikaturu na engleskom jeziku "Close Your Eyes The Future Has Just Begun" (2011) sa 401 aforizmom i 77 karikatura. Aforizme i druge kratke humorističke forme objavljivao u listovima i časopisima: "Politika Ekspres", "Ilustrovana politika", "Novosti 8", "Jež", "Mladost", "Student", NIN, "Omladinske novine", "Glas", "Seksi humor", "Književna reč", na Radio Beogradu i na internet sajtu JamesGeary.com. Karikature i ilustracije objavljivao u listovima i časopisima: "Core" (Toronto), "Novosti 8", "Duga", "Borba", "Politika Ekspres", "Jež", "Intervju". Po njegovom tekstu igran je humorističko-satirični kabare "Ludi i zbumjeni", jula 1994. na letnjoj sceni Teatra na Savi u Beogradu. Živi u Beogradu, radi u Radio-televiziji Srbije na radnom mestu novinara na internet sajtu.

Momir Stanisljević (1959, Paraćin)¹ - Objavio bibliofilsku zbirku pesama "Dani terapije" (1984), knjige aforizama "Ruski rulet" (1986) i "Paraćinski TV gnevnik" (koautorstvo, 1998) i knjigu satirične poezije "Slagarica za dorasle" (1999). Zastupljen u antologiji pomoravskog aforizma Aleksandra Dobrosavljevića "Pisanje

uz vетар” (1996), leksikonu “Ко је ко у српском хумору, сатири и карикатури” (1998) Милована Вржине, и антологији “APSA” Мирослава Димитријевића. Објављивao у више штампанih и електронских novina i časopisa, као и на радију i телевизији. Живи i radi u Paraćinu.

Zoran Doderović (1960, Novi Sad) - Piše kratke priče, aforizme i haiku. Zastupljen u brojnim časopisima, zbornicima i antologijama. Uređivao časopis “Haiku Moment”. Objavio zbirku haiku poezije “Zastrupljena reka” (2000). Koautor knjiga “Raskršće vetrova” (2003) i “PreZENT anegdote” (2006). Живи u Novom Sadu.

Aleksandar Pavić (1960, Novi Sad) - Piše aforizme, kratke priče i haiku. Objavio knjige: “Pod farovima месечине” (aforizmi, 1990), “Лабудова песма - паčiji san” (aforizmi, 1992), “Баћена сена” (aforizmi i haiku, 1993), “Strašilo u snegu” (haiku, dvojezično srpsko-englesko izdanje, 1999, 2000, 2002). Magistrirao je na тему “Recepcija haikua u srpskoj književnosti” na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Na osnovama toga rada objavio knjigu “Песма као уздах” (2010). Priredio Antologiju srpske haiku poezije “Сенеке кестенова” (dvojezično srpsko-englesko izdanje, 2012). Zastupljen u домаћim i међunarodним antologijama, zbornicima i časopisima i nagrađivan. Члан је Društva književnika Vojvodine. Живи u Novom Sadu.

Željko Marković (1961, Mazoč, Foča, RS, BiH)¹ - Objavio knjigu aforizama “Истина о нама”. За афоризме добио награде на književnim konkursima u Paraćinu, Ćupriji, Žitištu, Vršcu, Beogradu, Mrkonjić Gradu i Stremici. Члан је Književnog kluba “Dragoslav Grbić” iz Čačka. Живи u Čačku.

Ljubisav Grujić (1962) - Piše poeziju, деčiju poeziju, satiru i aforizme. Obјављивao у штампанim i elektronskim medijima: “Илустрована политика”, “Вечерње новости”, “Хумор”, “Афирматор”, “Реч народа”, “Глас производаča”... Sa svojim radovima zastupljen u više zbornika. Pohvaljivan i nagrađivan. Живи u Požarevcu.

Perica Jokić (1962)¹ - Završio Filološki fakultet u Prištini, odsek za srpski jezik i književnost. Objavio шest knjiga: “Паметнији попушта”, “Ти си мој геније”, “Доруčак за Ему”, “Tačno u podne”, “Lift”

i "Pričam ti priču". Aforizme i satirične priče objavljuvao u "Ježu", "Ekspres politici", "Večernjim novostima", "Huperu", "Golaču", "Potpisu", "Areni 92", "Enigmatici" i mnogim drugim listovima. Na Radio Beogradu bio 10 godina u emisiji "Tačno u podne TUP-TUP". Zastupljen u mnogobrojnim antologijama aforizama ("Ko je ko u našem humoru, satiri i karikaturi", "Zbornik aforističara Jugoslavije", "Antologija misli u aforizmu", "Antologija ex YU aforizama", "Mudrost Evrope", "Biseri balkanskog aforizma"...). Bavi se slikanjem i karikaturom, a predano radi na katalogu i granog filma i rok muzike. Živi i radi u Beranama (Crna Gora).

Milan Butrić Tankeš (1964, Smederevo)¹ - Piše poeziju, aforizme, pozorišne predstave. Objavljuje u elektronskim medijima. Objavio knjigu poezije "Tuđinci" (2012). Živi i ne radi u Smederevu.

Goran Radosavljević (1969, Beograd)¹ - Objavio knjigu "Hleba i cigara" (aforizmi, pesme, drame, 2011). Zastupljen u knjigama: "Epruveto, srećan ti 8. mart" (1993), "Tačno u podne" (Perica Jokić, 1998), "Antologija ex YU aforizama" (2011) i "Izvajane misli 4" (2011). Jedan od priredivača Almanaha aforističara "Aforeteka" (2012). Dobitnik je priznanja "Zlatna kaciga" za aforizam (Međunarodni festival humora i satire u Kruševcu, 2012). Pokretač i urednik internet sajta "Liga duhovitih". Živi i radi u Beogradu.

Dejan Đorđević (1970, Velika Sejanica kod Leskovca) - Pesnik, književni kritičar i eseist. Objavio dve zbirke pesama: "Jesam i ni-sam" (2007) i "Ne/pristajanje" (2008). Urednik je u izdavačkoj kući "Fileks" i u časopisu "Uspenja". Živi i radi u Grdelici.

Dinko Osmančević (1971, Banja Luka, RS, BiH)¹ - Aforizmi su mu zastupljeni u više antologija i zbornika: "Antologija aforizama BiH", "Pobuna moždane mase" (Jovo Nikolić), "Antologija ex YU aforizma" (Sabahudin Hadžalić), "Antologija balkanskog aforizma" i "Biseri balkanskog aforizma" (Vasil Tolevski), "Izvajane misli 4", "Trenutak inspiracije" itd., kao i u brojnim časopisima i dnevним listovima. Više puta nagrađivan. Piše i kratke naučno-fantastične priče, od kojih je "Povratak vođe" nagrađena prvom nagradom časopisa "Galaksija" (2000). Živi u Banja Luci.

Deana Sailović (1971, Sarajevo) - Aforizme objavljivala u elektronskim časopisima "Šipak" i "MaxMinus" i na internet sajtovima "Liga duhovitih" i "Ljudnica" (Veljko Rajković). Živi u Sremskim Karlovcima.

Vladica Milenković (1973, Paraćin)¹ - Piše humoristično-satirične forme i poeziju. Objavio knjige aforizama: "Kritična masa" (2005), u dvoautorskoj dvostranoj knjizi "Žigosanje", "Dosije FenIKS" (2010) i "Za svaki slučaj" (2013). Jedan od pripeđivača Almanaha aforističara "Afoteka" (2012). Uređivao elektronski časopis "Satir", kasnije "SatirArt". Pokretač i urednik "Žikišon Bloga". Jedan od osnivača Satirične pozornice "Žikišon" (pisana reč), i u okviru nje konkursa za satiru i humor "Živojin Pavlović Žikišon", kao i Satirične radionice "Žikišon" (karikatura i strip). Objavljivao i objavljuje u više elektronskih i štampanih medija. Sa aforizmima, kratkim pričama i poezijom zastupljen u više antologija i zbornika. Aforizmi su mu prevođeni na makedonski, nemački i engleski jezik. Za aforizme i poeziju pohvaljivan i nagrađivan. Bario se fanzinskim izdavaštvo ("KultURA!" i "Žikišon"). Osnivač Književno-umetničke asocijacije "Artija", čiji je zastupnik. Živi i stvara u Paraćinu.

Daliborka Šišmanović Kepčija (1974, Beograd) - Pisanjem aforizama bavi se poslednje dve godine. Prve aforizme objavila na internet sajtu "Liga duhovitih". Živi sa porodicom u Cirihu (Švajcarska).

Bratislav Kostadinov (1975, Kruševac) - Aforizme piše od 2011. godine, a objavljivani su u "Večernjim novostima", "Politici" i "Ježu", kao i u kruševačkim književnim časopisima "Putevi kulture" i "Bagdala". Živi u Kruševcu.

Dragan Miljković (1975, Surdulica) - Objavio knjige aforizama: "Pravedna kazna" (2002), "Početak kraja" (2003), "Prete mi dosjeom" (2005), "Ćuti i glasaj" (2008) i "Ni govora o čutanju" (2011). Koautor knjige aforizama "Da puknes" (2011). Aforizme objavljuje u dnevnom listu "Danas" i nedeljniku "Vranjske". Zastupljen u zbornicima "Aforizmi i aforističari 10-15", "Biseri balkanskog aforizma 3" i "Rečnik antiposlovica". Živi u Surdulici.

Ljupka Cvetanova (1976, Kočani, Makedonija) - Diplomirala na univerzitetu "Čirilo i Metodije" na Filološkom fakultetu "Blaže Konески" na odseku za engleski jezik i književnost. Objavila knjigu aforizama "Nova zemja" (2013). Zastupljena u "Antologiji balkanskog aforizma" (Vasil Tolevski, 2012). Objavljava u časopisima "Nosorog", "MaxMinus", "Osten", "Makedonski osten", "Večernje novosti"... Dobitnik je nagrada na festivalu u Strumici (2012, 2013). Član je Udruženja humorista i satiričara "Ostenovi". Živi i radi u Štipu (Makedonija).

Pavica Jovanović Veljović (1978, Novi Sad) - Aforizmom se bavi od skoro, a do sada su objavljivani u dnevnom listu "Večernje novosti", elektronskom časopisu "Šipak" i internet sajtu "Liga duhovitih". Nekad pisala poeziju, sad piše i kratke priče. Živi u Surčinu.

Dražen Jergović (1980, Zagreb, Hrvatska) - Piše humoreske, aforizme, grafite, parodije, priče, eseje, pesme... Do sada objavio dve knjige: humorističko-satiričnu zbirku "Rideamus" (2010) i zbirku aforizama, grafita i parola "Ključ (ne)uspjeha" (2012). Član je Udruge umjetnika "August Šenoa". Živi i radi u Zagrebu.

Miodrag Stošić (1982, Vladičin Han)¹ - Od 2001. godine bavi se pisanjem, produkcijom i novinarstvom. Objavljivao u novinama "Politika", "Ošišani jež", "e-Novine", "Glas osiguranika", "Etna". Dobitnik "Vibove nagrade" za 2008. godinu i nagrade "Pera Stojanović Tuman" za TV dramu za 2011. godinu. Uređuje rubriku o književnosti u časopisu "Creative Art Magazine". Urednik i voditelj radio emisije "Ispod Adamovog lista" na "Beogradskom Internet Radiju". Saradnik radio emisije "Oblak u bermudama" na Radio Beograd 202. Osnivač organizacije "Multimedijalno umetničko veče - MUVE", koja se bavi promovisanjem kulture putem organizovanja pozorišno-književnih performansa, kao i stand up kabarea "Grbave Tange". Deo je scenarističkog tima TV emisije "Veče sa Ivanom Ivanovićem" na TV "Prva". Scenarista emisije "Mali Marko" na Radio S. Predstavljen u nekoliko antologija aforizama pod nazivom "Aforizmi i aforističari". Koautor zbirke priča "Tango na trotoaru" (2009) i zbirke aforizama "Maraton na kratke staze" (2012). Jedan od priređivača Almanaha aforističara "Afoteka" (2012). Živi i radi u Beogradu.

Jelena Vučinić (1982, Smederevska Palanka) - Autorka predstave "Golicanje". Objavljivala aforizme na Radio Beogradu 202 u emisijama "Šta je sporno?" i "Oblak u bermudama", kao i na internet sajtu "Liga duhovitih". Nastupa kao *stand up* komičarka. Živi u Smederevskoj Palanci.

Nikola Živković (1984) - *Stand up* komičar koji se bavi pisanjem aforizama. Živi u Beogradu.

Nataša Gjorgijioska (1985, Delčevo, Makedonija) - Aforizme objavljivala u "Ostenu", "Makedonskom ostenu" i "Ligi duhovitih". U pripremi prva knjiga aforizama "Mozočna kaldrma". Živi u Pehčevu (Makedonija).

¹ Autori zastupljeni u prvom Almanahu aforističara "Afoteka" iz 2012. godine.

Sadržaj:

Neki novi aforizam (Kosta Pavlović)	5
Miroslav Sredanović	7
Živojin Denčić.....	11
Kosta Pavlović	15
Peko Laličić	19
Nikola ČD Pešić	23
Slobodan M. Stefanović	27
Jovan Kragujević	31
Mićo Lukić	35
Ljubomir O. Vujović	39
Dimitar I. Vilazorski	43
Dušan Đorđević	47
Vasil Tolevski	51
Mile Gjorgijioski	55
Abdurahman Halilović Ahil	59
Lenče Stoimenova	63
Aleksandar Kržavac	67
Momir Stanisavljević	71
Zoran Doderović	75
Aleksandar Pavić	79
Željko Marković	83
Ljubisav Grujić	87
Perica Jokić	91
Milan Butrić Tankeš	95
Goran Radosavljević	99
Dejan Đorđević	103
Dinko Osmančević	107
Deana Sailović	111
Vladica Milenković	115
Daliborka Šišmanović Kepčija	119
Bratislav Kostadinov	123
Dragan Miljković	127
Ljupka Cvetanova	131

Pavica Jovanović Veljović	135
Dražen Jergović	139
Miodrag Stošić	143
Jelena Vučinić	147
Nikola Živković	151
Nataša Gjorgijoska	155
O rukopisu almanaha Afoteka 2 (Grujo Lero).....	159
Beleške o aforističarima almanaha	162

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-84(082.2)
821.163.42-84(082.2)
821.163.4(497.6)-84(082.2)
821.163.41(497.16)-84(082.2)
821.163.3-84(082.2)

ALMANAH aforističara Afoteka. 2 / priredili Vladica Milenković, Goran Radosavljević, Miodrag Stošić ; [ilustracije Slobodan Srđić].
- Paraćin : Književno-umetnička asocijacija "Artija" : Internet sajt "Liga duhovitih", 2013 (Paraćin : Alka). - 171 str. : ilustr. ; 21 cm. - (#Biblioteka #Artija ; #knj. #3)

Tiraž 500. - Str. 5-6: Neki novi aforizam / Kosta Pavlović.
- Str. 159-161: O rukopisu almanaha Afoteka 2 / Grujo Lero.
- Beleske o aforističarima almanaha: str. 162-171.

ISBN 978-86-89281-02-6 (KUAA)
1. Миленковић, Владица [приређивач, сакупљач]

COBISS.SR-ID 200877068